

Motion till riksdagen 2012/13:T358

av **Johan Hultberg och Katarina Brännström (M)**

Minska risken för viltolyckor

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att det snarast bör genomföras en kartläggning och analys av regionala skillnader i viltolycksfrekvens.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att det förebyggande arbetet beträffande viltolyckor behöver utvecklas.

Motivering

Antalet viltolyckor har kraftigt ökat i Sverige och har så gjort under en lång tid. Enligt det Nationella Viltolycksrådet inträffade under 2010 rekordmånga viltolyckor – hela 47 475 stycken. På bara fem år har antalet olyckor ökat med 42 procent. Utvecklingen är synnerligen bekymmersam och vad som är särskilt oroande är den kraftiga ökningen av antalet olyckor med älg. Under 2010 inträffade 25 procent fler olyckor med älg jämfört med 2009. I de flesta fall orsakar viltolyckor, utöver det förolyckade djuret, endast materiella skador. Att krocka med en älg innebär dock alltid en stor risk. Därav är det särskilt angeläget att förebygga olyckor med älg.

Hur stor är då risken att råka ut för en viltolycka? Enligt försäkringsbolaget If inträffade i snitt 11,2 olyckor per 1 000 personbilar i Sverige under 2010. Risken att råka ut för en viltolycka varierar dock kraftigt från län till län. I Stockholms län inträffade 2010 endast 3,7 olyckor per 1 000 personbilar men i Kronoberg, som sju år i rad haft flest viltolyckor, inträffade hela 30,2 olyckor per 1 000 personbilar. Är det acceptabelt att risken för en förare i Kronoberg att krocka med vilt är mer än åtta gånger så hög jämfört med risken för en förare i Stockholms län?

Att risken varierar kraftigt mellan Sveriges 21 län förklaras troligen till stor del av förekomsten av vilt och av länens olika natur och struktur. Att

Fel! Okänt namn på

riskerna för viltolyckor är högre i ett skogslän med mycket vilt såsom Kronoberg jämfört med Stockholms län kan därför tyckas självklart. Samtidigt är det anmärkningsvärt att risken att råka ut för en viltolycka i andra skogs- och landsbygdslän såsom Norrbotten och Västerbotten är avsevärt mycket lägre. Dessa regionala skillnader när det gäller risk för, och förekomst av, viltolyckor behöver kartläggas och dess orsaker analyseras. Detta i syfte att dels bättre kunna allokera resurser dit de bäst behövs och dels för att utveckla det olycksförebyggande arbetet i allmänhet.

Den kraftiga ökningen av antalet viltolyckor måste hejdas. Därför krävs mer förebyggande åtgärder, t.ex. viltstängsel, samt inte minst en väl fungerande viltförvaltning. Vi ser det som självklart att staten inte kan acceptera dels att antalet viltolyckor fortsätter att öka, och dels att risken att råka ut för en viltolycka är så oerhört mycket högre i vissa delar av landet jämfört med andra. Därför är det naturligtvis viktigt att tillräckliga resurser avsätts för förebyggande åtgärder samt att de förebyggande insatserna prioriteras där risken för allvarliga viltolyckor är som högst. Sammanfattningsvis är det vår uppfattning att krafttag måste tas för att minska antalet viltolyckor och för att jämna ut omotiverade regionala skillnader i trafiksäkerhet.

Stockholm den 4 oktober 2012

Johan Hultberg (M)

Katarina Brännström (M)